

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisien äänenkannattaja ilmestyy Astoriassa, Ore., joka tilistal The Western Workmen's Pub. Society'n kustantamana.

Tilauhinnot Yhdysvaltoihin:
1 vuosikerta \$1.75. Puoli vuotta \$1.00
Canadaan ja Suomeen:
1 vuosikerta \$2.00. Puoli vuotta \$1.15

TOVERITAR,
Box 99, Astoria, Oregon.

Entered as second-class matter July 18, 1911, at the Postoffice at Astoria, Ore., under the Act of March 3, 1879.

TOVERITAR

(THE WOMAN COMPRADE)

Subscription rates in the United States
One year \$1.75 Six months \$1.00

In Canada
One year \$2.00 Six months \$1.15

Tilmitus:
HELMI MATTSON,
Box 99, Astoria, Oregon.

Missä mielessä on mentävä porvarilliseen parlamenttiin

Oppiliskimme Karl Marx on lausunut: "Jokainen luokkataistelu on poliittinen taistelu." Sitä on siis taloudellisenkin taistelun. Vastassamme on aina valtiovalta, kapitalismin valtakunta. Sitä vastaan joudumme siis taistelemaan. Tämän on todistanut valtiovaltan sekaantuminen lakotöihin ja agitatsiooni oikeus- ja lausajäsentöiden välellä. Samoin on taistelun kokoonnuttu, paino ja pehvenpäänteen puolesta.

On sanomattakin selvää, että taistelun laadun ja tulokset määrää voima-voimat. Täten joudutaan agitatsiioonijoukkoon joukkoon lisäämiseksi, jossa työssä on tietenkin käytettävä niitä keinoja, jotka parhaiten tehoavat joukkoihin.

Kapitalistisessa valtiossa, missä on voimassa parlamentaarinen hallintojärjestelmä, on työläisiin piintynyt se usko, että he parlamentaarisen toiminnan avulla voivat parhaiten vaikuttaa oloihin, siis myöskin kapitalistiseen valtioon. Tämä selittää in-

nostuksen asiain käsittelyyn vaalitöiden alkuna. Täten joudumme myös ottamaan osaa vaaleihin ja parlamentaariseen toimintaan, joka soittautuu siis välttämättömäksi taistelussamme kapitalismin vastaan työväenluokan olemassa oloa agitaatiosta.

Parlamentaarisen toiminnan merkityksestä luokkataistelussamme on olemassa useita eri mielipiteitä. Ellemme nyt tässä ota ollenkaan huomioon anarkisteja ja syndikalisteja, jotka hylkäävät kaiken valtiollisen toiminnan ja pitävät parlamenttariamiakin työväenluokan pettämiskeltona, niin jää jäljelle kaksi pääryhmää: oikeistolaiset ja vasemmistolaiset.

Oikeistolaiset: opportunistit, revisionistit, kautskylaiset ja muut, käsittävät parlamentaarisen toiminnan olevan kaikki kaikessa työväenluokan valtiollisessa taistelussa (ehdoton parlamenttariami), jonka avulla tapahtuu valtiovaltan valtaamiseksi työväenluokan käsiin. Ja he kuvittelevat sen tapahtuvan niin yksinkertaisesti, että työläiset yhä lukuisammoin ottavat osaa vaaleihin ja siten jonakin päivänä, saavutettuana enemmistön parlamentissa, ottavat johdon käsiinsä. Kaikki muu: yhteiskunnallistuminen y. m. tapahtuu sitten aivan itsestään. Tosin muutamat heistäkin uskaltavat ajatella tapahtuvaksi kamppailuja, joissa tyytymättömät kapitalistit taltutetaan, mutta heti palauteaan järjestys ja toteutetaan demokratia (kansanvaltaa), antamalla kaikille samat oikeudet. Mutta nekin, jotka näistä omaksuvat sen verran marxilaisuutta, että hyväksyvät vallankumouksen, pitävät kuitenkin parlamenttarismin työväenluokan toivottuina valtiomuotona, johon siis on pyrittävä.

Tästä heidän käsityksestään johtuu, se, että he esittävät "rakentavaa" ohjelmaansa, jonka mukaan sosialismi on rakennettava kapitalistisen yhteiskunnan sisällä parlamentaarista valtiojärjestystä luultamalla. Tätä toteuttaakseen pyrkivät he reformien tietä "parantamaan" työväenluokan asemaa, vaativat erinäisten tuotantolajien kansallistuttamista, antauttavat kapitalistien vapaamielisten kansainuovotteluun ja sen parannukseen saavuttamiseksi menevät ministeristöön. Vieläpä ryhdytään "isänmaata"

Elaa Kikkeli	2
A. Hovi	2
Ester Salo	2
Anna Wallen	1
J. Nikkela	1
O. Kinnon	1
A. Aho	1
Yhteensä	14

Tämän yhden kuukauden kilpailu-alkaan on siis Toveritarille otettu 44 vuoden tilausta ja 17 puolenvuoden, eli yhteensä 61 tilausta. Tähän kun vielä lisää ne tilaukset, mitkä ovat tulleet suoraan konttorista, niin nousee tilausten luku aika paljon.

Astorian naisagitatsioijoukosta kokouksessaan päätti aikaa erikokouksien Toveritarin levittämiseksi. Tulokset alkavat jo näkyä. Ensimmäisenä kiidatti Aurora Hatunen konttorimme lähemmäs kymmenen UUTTA tilausta. Jokainen sanotussa naisagitatsioijoukosta kokouksessa olut toveritar lupasi hankkia yhden uuden tilauksen lehdeksi, joten tilauksia on taas runsaasti tulossa, kunhan kaikki ehtivät velvollisuutensa täyttää, sillä tavalla tekevät luokkataistelun työläisnaiset. Niin he vastaavat vastustajamme riketyksiin. Onkin syytä entistä innokkaammin tehdä työtä lehtemme levittämiseksi, sillä Toveritar on täyttynyt ne vaatimukset, joita sille vallankumouksellisten naisten lehtenä on asetettu.

Keskittämällä pidetty S. S. Järjestön edustajajoukko antoi tunnustuksensa Toveritarille. Edustajajoukko sen "siunaus" kuuluu näin:

pelastamaankin, jotta säilyttäisi sosialismin "toteuttamisen" ehdot: demokratia ja parlamenttarismin. He ovat kaikki II:n Internationalen miehiä, vaikkeivät sitä tunnustaisikaan.

Oikeistolaisen mielestä on parlamenttarismin kaikki kaikessa. Se ei ole ainoastaan taistelukeino nykyisin, vaan päämäärä, johon on pyrittävä.

Kolmannen Internationalen kannalla olevat marxilaiset sosialistit eli vasemmistolaiset eivät hylkää parlamentaarista toimintaa, kuten syndikalistit ja anarkistit, mutta eivät nanna sille sellaista kaikkivoipaa merkitystä kuin oikeistolaiset.

Vasemmistolaisen käsityksen mukaan on valtio luokkataistelu, jossa ei voida valtaa jakaa, vaan siinä täytyy toisen luokan hallita ja toisen totella, joten siis valtiovalta on luokkavaltaa, diktatuuria, olkoonpa valtiovalta mikä tahansa. Nykyisinhän meillä kapitalistiluokka hallitsee työväkeä parlamentaarisen valtiojärjestyksen kautta, mutta silti se on kuitenkin diktatuuria työväestöä kohtaan. Se on demokratiaa (kansanvaltaa) ainoastaan vallassaolevan luokkaan nähden. Tämentähden ei parlamentaarisen toiminnan avulla voida saada työväenluokalle saplavia valtiokoneistoa.

Marxilainen teoria selittää edelleen, ettei sosialistista yhteiskuntaa voida rakentaa kapitalistisen valtion sisällä, vaan on työväenluokan ensin raituttava pois tieltään kapitalistinen valtio luotava sen tilalle työväenvaltio jossa vasta ruvetaan sosialismita rakentamaan. Tämän mukaan ei siis nykyisen valtion aikana kansallistutetut tuotantolajit suinkaan merkitse sosialismin rakentamista, vaan kapitalismin keskittämistä kapitalistiluokan hyväksi. Sosialismin ei voida myöskään mennä "kasvamalla" s. o. "kivuttomasti" pikkuparannusten tietä, onempää kuin työväen asemaa parannettaisiin kompromissilla ja menemällä porvarilliseen ministeristöön. Parlamentaarisella toiminnalla ei siis ole sitä merkitystä, että sen avulla voitaisiin hiljasta tietä rakentaa sosialismita, sillä kaikki "rakentaminen" mitä porvarillisessa parlamentissa tehdään, koitun kapitalistiluokan hyväksi.

Mutta parlamentaarisella toimin-

"Toveritar.

Edustajajoukko antaa tunnustuksen, että Toveritar viimeisen kuluneen vuoden ajalla on toimitettu viikokaasti ja monipuolisesti. Siinä on ollut runsaasti kauno- sekä periaatteenilaisia, kuin myös kotitaloutta selostavia kirjoituksia. Periaatteellisesti se on ollut selvällä marxilaisella sosialismin kannalla, osoittamalla työläisnaisille, mitenkä he ovat kiinteästi eroittamaton osa työväenliikkeestä. Kaikkia tämän maan kuin ulkomaidenkin kysymyksiä on selostettu selvällä luokkakatsomuksella.

Yleensä annetaan tunnustus Toveritarille siitä, että se on onnistunut tehtävässään saamaan naiset lähemmäs ja kiinteämpään toimintaan. Mutta samalla edustajajoukko toivoo, että se yhtä valppaasti ja elävästi seuraa sekä selostaa kaikkien maiden ja erittainkin Suomen työläisnaisien liikkeitä ja taisteluja porvaristoa vastaan ja että se yhä kiinteämmin pyrkii saamaan naiset lähemmäs ja kiinteämpään järjestötoimintaan, varsinkin kun tiedämme suuren osan S. S. Järjestön jäsenistä olevan naisia, joista riippuu suuressa määrin meidän järjestöme elinvoima ja sen menestyminen.

Ponsivaliokunta:
Wm. Marttila, J. Sjölund ja A. Hyrskö.

Päätettiin edelläolevasta lausunnosta, voimme huoletta sanoa, että Toveritar on kulkenut selviä vesillä, eikä lainkaan ole ollut "kanta hirtallaan."

nalla on merkitystä agitatsiosissa ja sentähden eivät vasemmistolaiset sitä hylkääkään. Vaalitaistelu tarjoaa mitä otollisimman tilaisuuden agitatsiosionin, jolla paljastetaan kapitalismin luonne, poistetaan työläisistä usko porvarilliseen reformipolitiikkaan ja herätetään heissä luokkataisteluharrastusta. Vaalitaistel. suoritetuuta agitatsioijoukkomme jatkavat sitten edustajamme parlamentissa, niin valtiollisessa kuin kunnallisessakin. Käyttämällä parlamentin puhujalavaa ja sen myöntämiä oikeuksia puhuiden ja kaikenlaisten asiakirjojen levittämiseen valitsijoille, sekä sitä julkiisuutta, mikä porvarilliset sanomalehdetkin ovat silloin tällöin pakotettu- ja antamaan, ulottuu heidän agitatoraalva vaikutuksensa paljon laajemmalle kuin tavallisen agitatorin. Arvostelullaan pakottavat he porvarit radikaalisemmaksi, yhdistymään ja paljastamaan itsensä, puolueväristään huolimatta, kapitalismin etujen valvojiksi. Sen sijaan, että porvaripuolueet antaisivat vaalien aikana lupamiansa todellisia parannuksia oloihin, säätävät he yhä uusia ja uusia kiristyslakeja, joilla hallitus saa oikeuksia käyttää voimakeinoja työläisiä vastaan sekä lakeissa että muissa luokkataistelutapauksissa. Ajavatpa ne työväestön edustajatkin pois parlamentista. Ja tämä herättää työläisiä. Se avaa heidän silmänsä näkemään kapitalismin oikean luonteen.

Vasemmistolaisen käsitys parlamenttarismista on se: että sen kautta voidaan tehdä tuloksellista agitatsiointityötä, että sen kautta selviää työväenluokalle vallankumouksellisen toiminnan välttämättömyys ja että sen avulla voidaan parhaiten todistaa parlamenttarismin riittämättömyys sosialismin toteuttamiseksi. Mutta nämä syyt ovatkin ne sellaiset, että niiden vuoksi kannattaa ja on ehdottomasti jokaisen valvontuneen työläisen otettava osaa vaalitaisteluun ja tehtävä kaikkensa työväestön vallankumouksellisessa välistamisessä.

— Luokkataistelijat ei ole se, joka sanoo sitä olevansa, vaan se, joka todistaa sen teoillaan. Hankkimalla uuden tilauksen Toveritarille, on todistus, että edistät luokkataistelua.

PAKINAA

No helpit hei! Eletään sitä vaan ja terveenä ollaan.

Kyllähän nuo vastustajamme toivoisivat meidän "tuholaisten" menemän aivan hidan kattilaan, mutta eipä me vain mennä Toveritarin lähtee reippailla askellilla — jokainen vilkku visusti samolla tunnella — tapaamaan tuttaviamme Amerikan, Canadaan ja Suomeen eri kolkissa. Toveritar on vastustajain nalkutuksista huolimatta, tervetullut lehti kaikille köyhälistöajajoihin, joissa osavallankumouksellisia työläisiä nähdään. Porvarien kätyreille ei luonnollisesti työläisten äänenkannattajan keltaa, paremmin kuin itse porvarillekkaan.

Sehän on selvä juttu! Yhtä vähän on porvarien ja heidän hääntöuppiensa syytä toivoa vallankumouksellisten työläisten tilaavaa heidän lehtiään.

Vallankumoukselliset työläisnaiset sensaanaan ovat taas ahkerina kerätessään tilauksia lehdeksi. New Yorkissa on osaston asiamiesarmeija ottanut tammik. 15 ja helmik. 15 p. välisellä ajalla tilauksia seuraavasti:

	1 vk.	16 vk.
Hilma Linder	14 kpl. 2 kpl.	
A. Niola	9	2
Minne Tikkonen	2	13
H. Leivo	3	—
I. Ahokas	3	—
E. Toikka	2	1

Nyt kun naisten valistustyö on muutenkin otettu päivänsyömyksien joukkoon, K. K. periaatteiden mukaisesti, niin kaikkein luokkatöiden naisten velvollisuus on kaikkialla levittää omaa äänenkannattajaamme. Meidän liikkeemme on elävä liike, joka päivä liittyy joukkoon yhä uusia ja uusia työn raskaan rantaaja. Liike, jonka mukana kuljemme, on maailmanlaajuinen; jokaisessa maassa soivat vallankumouksellisten sävelet ja kaikkialla kuuluu hunto: rivin, rintamaan! Työläisten on vihdoin noustava katkomaan kahleensa ja voittamaan elämänsä ja vapaus koko maailman työväenluokalle.

Sellailla liikkeillä on "kuofinnamio" kasvoilla, jotka asettuvat työläisten vallankumouksellista pyrkimyksiä vastustamaan, sellaiset joukot saavat olla huolissaan ja varoa, ettei vain heidän äänitorviensa kuolin-kelloja pian soita.

Jos milloinkaan, niin nyt juuri, on tehtävä Toveritar tunnustuksilla kaikille sorretun luokan jäsenille, jotka tätä "Härman kieltä" lukea taitavat.

Toveritar jokaisen kotiin- olkoon meidän sotahuntomme. Emme tarvitse mitään erikoisia rynnäksyyskavalia, jokainen päivä olkoon sitä varten; ja jokaisessa tilaisuudessa tekkäämme suullista agitatsiointia ja samalla tarjotaamme lehteamme Toveritarta.

Sillä tavalla voimme herättää luokkamme naiset kaikkialla toimintaan!